

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 9. maaliskuuta 2018
(OR. en)

6772/18

Toimielinten välinen asia:
2018/0050 (COD)

PECHE 68
CODEC 310
IA 54

EHDOTUS

Lähetäjä:	Euroopan komission pääsihteerin puolesta Jordi AYET PUIGARNAU, johtaja
Saapunut:	8. maaliskuuta 2018
Vastaanottaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopan unionin neuvoston pääsihteerin
Kom:n asiak. nro:	COM(2018) 115 final
Asia:	Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS läntisen Välimeren pohjakalakantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2018) 115 final.

Liite: COM(2018) 115 final

Bryssel 8.3.2018
COM(2018) 115 final

2018/0050 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

**läntisen Välimeren pohjakalakantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta
monivuotisesta suunnitelmasta**

{SWD(2018) 59 final} - {SWD(2018) 60 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Välimeren kalastuksissa yksi keskeisimmistä osa-alueista on läntinen Välimeri. Saaliin kokonaismäärästä saadaan läntiseltä Välimereltä noin 31 prosenttia (1,35 miljardin euron arvosta, kun kokonaisarvo on 4,76 miljardia euroa), ja läntisellä Välimerellä kalastaa noin 19 prosenttia virallisesti ilmoitetusta Välimerellä kalastavasta kalastuslaivastosta¹.

Puretuista saaliista suurin osa ei ole pohjakalalajeja, mutta pohjakalalajit ovat erittäin kysytyjä kalastajien parissa suuren kaupallisen arvonsa vuoksi. Pohjakalojen kalastus Välimerellä on erittäin monimutkaista, ja saaliiksi saadaan monia kala- ja äyriäislajeja. Tärkeimmät läntisellä Välimerellä pyydyt pohjakalalajit ovat kummeliturska (*Merluccius merluccius*), rusotäplämullo (*Mullus barbatus*), *Aristaeomorpha foliacea* -katkarapu, syvänmerenkatkarapu (*Parapenaeus longirostris*), *Aristeus antennatus* -katkarapu ja keisarihummeri (*Nephrops norvegicus*). Kalastus on monilajikalastusta, ja jotkin kalakannoista liikkuvat aluevesiltä toisille jäsenvaltioiden välillä. Pohjakalalajien kalastuksessa käytetään eniten trooliverkkoja, sillä niillä on suurin saalis- ja laivastoteho, mutta myös passiiviset pyydykset, kuten riimuverkot, verkot, merrat ja pitkäsiimat ovat tärkeitä.

Pohjakalojen kalastusta läntisellä Välimerellä hallinnoidaan nykyisin neuvoston asetuksen (EY) N:o 1967/2006 ('Välimeri-asetus')² mukaisilla kansallisilla hoitosuunnitelmissa. Italiassa on kolme hoitosuunnitelmaa troolareille (hyväksytty yhdellä säädöksellä vuonna 2011)³, Ranskalla on yksi hoitosuunnitelma troolareille (hyväksytty vuonna 2013)⁴, ja Espanjalla on yksi hoitosuunnitelma (joka tuli voimaan vuonna 2013)⁵. Suunnitelmat perustuvat panosten valvontaan eli pyyntiponnistuksen rajoittamiseen. Hoitosuunnitelmiin sisältyy tavallisesti senkaltaisia toimenpiteitä kuin pyydyksiä koskevat rajoitukset sekä kalastuslupien ja -lisenssien määrän rajoittaminen, kalastuspäivien enimmäismäärän rajoittaminen sekä kalastuksen pysyvä tai väliaikainen kieltäminen. EU:n tasolla hyväksyttiin vuonna 2016 kolmivuotinen poisheittämissuunnitelma^{6,7}, jolla pannaan täytäntöön asetuksen (EU) N:o 1380/2013⁸ ('yhteisestä kalastuspolitiikasta annettu asetus' eli 'YKP-asetus') 15 artiklalla

¹ *The state of Mediterranean and Black Sea fisheries. General Fisheries Commission for the Mediterranean (FAO 2016).*

² *Neuvoston asetus (EY) N:o 1967/2006, annettu 21 päivänä joulukuuta 2006, kalavarojen kestävästä hyödyntämisestä koskevista hoitotoimenpiteistä Välimerellä, asetuksen (ETY) N:o 2847/93 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1626/94 kumoamisesta (EUVL L 36, 8.2.2007, s. 6).*

³ *Decreto 20 maggio 2011 relativo all'adozione Piani di gestione della flotta a strascico in sostituzione del decreto direttoriale n. 44 del 17 giugno 2010 (GU Serie Generale n.154 del 5-7-2011, s. 2).*

⁴ *Arrêté du 28 janvier 2013 portant création d'un régime d'effort de pêche pour la pêche professionnelle au chalut en mer Méditerranée par les navires battant pavillon français (TRAM1240482A, s. 3275).*

⁵ *Orden AAA/2808/2012, de 21 de diciembre, por la que se establece un Plan de Gestión Integral para la conservación de los recursos pesqueros en el Mediterráneo afectados por las pesquerías realizadas con redes de cerco, redes de arrastre y artes fijos y menores, para el período 2013-2017 (N:o 313, s. 7).*

⁶ *Komission delegoitu asetus (EU) 2017/86, annettu 20 päivänä lokakuuta 2016, tiettyjä pohjakalojen kalastuksia Välimerellä koskevasta poisheittämissuunnitelmasta (EUVL L 14, 18.1.2017, s. 4).*

⁷ *Komission delegoitu asetus (EU) 2018/153, annettu 23 päivänä lokakuuta 2017, tiettyjä pohjakalojen kalastuksia Välimerellä koskevasta poisheittämissuunnitelmasta annetun delegoidun asetuksen (EU) 2017/86 muuttamisesta (EUVL L 29, 1.2.2018, s. 1).*

⁸ *Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22).*

käyttöön otettu purkamisvelvoite sellaisten lajien osalta, joihin sovelletaan säilyttämisen vähimmäisviitekokoja. Kansainvälisellä tasolla Välimeren yleinen kalastuskomissio (GFCM) hyväksyi vuonna 2009 suosituksen kalastusrajoitusalueesta Lioninlahdella (läntisen Välimeren pohjoinen osa) (erityisesti kummeliturskan) kutevien yhdyskuntien ja herkkien syvänmeren luontotyyppien suojelemiseksi⁹. Kuten jäljempänä käy ilmi, nämä toimenpiteet eivät ole tarpeeksi rajoittavia ohjaamaan kalastusta kohti Välimeri-asetuksessa ja yhteisessä kalastuspolitiikassa (YKP) asetettuja tavoitteita.

Useimpia kaupallisia kantoja hyödynnetään läntisellä Välimerellä tasoilla, jotka ylittävät reilusti kestäväen enimmäistuoton tavoitteiden saavuttamista vastaavat kalastuskuolevuuden vaihteluvälit (F_{MSY}): yli 80:tä prosenttia arvioinnin kohteena olleista kannosta liikakalastetaan tällä osa-alueella¹⁰. Lisäksi joissakin näistä kannoista biomassaa on lähellä rajaviitearvoa (B_{LIM})¹¹, mikä osoittaa, että kannan romahtaminen on hyvin todennäköistä. Kummeliturska ja rusotäplämullo ovat yleisimpiä liikakalastettuja kantoja, ja hyödyntämisasteet ovat jopa kymmenen kertaa arvioituja F_{MSY} -tavoitteita korkeammat. Vaikka on paljon muita kalakantoja, joiden tila ei ole tiedossa, on erittäin todennäköistä, että tilanne on samankaltainen. Vuosina 2015 ja 2016 toteutetuissa eri kuulemisissa, myös Catania-prosessin osana, ylivoimaisesti suurin osa sidosryhmistä oli yhtä mieltä siitä, että Välimeren kalakantoja liikakalastetaan huomattavasti. Lisäksi tiedeyhteisö Euroopan ja kansainvälisellä tasolla on toistuvasti korostanut tarvetta toteuttaa kiireellisiä toimenpiteitä huomattavan liikakalastuksen vähentämiseksi koko Välimeren altaassa.

Tässä ehdotuksessa puututaan huomattavaan liikakalastukseen ja tehottomaan sääntelykehykseen ottamalla ensimmäistä kertaa käyttöön monivuotinen suunnitelma EU:n tasolla. Ehdotuksella pyritään saavutetaan YKP-asetuksen tavoitteet (2 artikla) pohjakalojen kalastuksissa läntisellä Välimerellä eli varmistamaan, että kalastustoimet ovat ekologisesti kestäviä pitkällä aikavälillä ja niitä hoidetaan tavalla, joka tuo taloudellisia, sosiaalisia ja työllisyyteen liittyviä etuja. Suunnitelmalla helpotetaan myös purkamisvelvoitteen täytäntöönpanoa ja mahdollistetaan alueellinen lähestymistapa, jossa asianomaiset jäsenvaltiot olisivat mukana hoitotoimenpiteiden suunnittelussa.

YKP-asetuksessa vahvistetaan yleinen kehys ja yksilöidään tilanteet, joissa neuvoston ja Euroopan parlamentin on hyväksyttävä monivuotisia suunnitelmia. Tarkemmin sanoen tämä tarkoittaa seuraavaa:

- asetuksen 9 artiklassa vahvistetaan monivuotisten suunnitelmien periaatteet ja tavoitteet. Erityisesti olisi toteutettava säilyttämistoimenpiteitä kalakantojen palauttamiseksi sellaisia tasoja suuremmiksi, joilla voidaan varmistaa kestävä enimmäistuotto (MSY), ja kantojen pitämiseksi tällaisilla tasoilla,
- asetuksen 10 artiklassa luetellaan monivuotisten suunnitelmien sisältö. Kestävää enimmäistuottoa vastaavat määrälliset tavoitteet ilmaistaan F_{MSY} -arvon vaihteluväleinä. Vaihteluvälit tuovat hieman joustoa sitä ajatellen, että kyseessä on sekakalastus, ja eri kantojen hoitotoimenpiteet voidaan linjata paremmin yhteen, sillä vaihteluvälit tarjoavat jonkin verran liikkumavaraa. Tavoitteita täydennetään säilyttämisen varovertailupisteisiin ja rajaviitearvoihin liittyvillä suojatoimenpidesäännöksillä,
- asetuksen 15 artiklan mukaan suunnitelmissa on tarkennettava, miten purkamisvelvoite täytetään, muun muassa seuraavat seikat: erityiset säännökset

⁹ Suositus kalastusrajoitusalueen perustamisesta Lioninlahdelle kutevien yhdyskuntien ja herkkien syvänmeren luontotyyppien suojelemiseksi ([GFCM/33/2009/1](#)).

¹⁰ Yhteisen kalastuspolitiikan tuloksia käsittelevä raportti ([STECF-17-04](#)).

¹¹ Välimeren koskevat arvioinnit, osa 1 ([STECF-15-18](#)).

sellaisia kalastuksia tai lajeja varten, joita koskee purkamisvelvoite; vapautukset, myös *de minimis* -poikkeukset, jotka koskevat enintään viiden prosentin osuutta purkamisvelvoitteen alaisten lajien vuotuisesta kokonaissaaliista; saaliiden kirjaamista koskevat säännökset; säilyttämisen vähimmäisviitekokojen vahvistaminen tarvittaessa, ja

- asetuksen 18 artiklassa vahvistetaan kehys säilyttämistoimenpiteissä tehtävälle alueelliselle yhteistyölle. Jäsenvaltiot, joilla on välitön kalastuksenhoitoetu, voivat toimittaa yhteisiä toimenpidesuosituksia komission hyväksyttäväksi, jos komissiolle on siirretty valta hyväksyä toimenpiteitä täytäntöönpanosäädöksillä tai delegoiduilla säädöksillä hoitosuunnitelman tavoitteiden saavuttamiseksi. Suunnitelmassa otetaan käyttöön alueellisen yhteistyön mahdollisuus jäsenvaltioiden kesken tiettyjen kantojen purkamisvelvoitetta ja erityisiä säilyttämistoimenpiteitä koskevien säännösten hyväksymisessä.

Jaksossa 5 annetaan yleiskuva monivuotista suunnitelmaa koskevista säännöksistä.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Käsillä oleva ehdotus pohjakalakantoja läntisellä Välimerellä hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta vastaa YKP-asetusta ja aiempia monivuotisia suunnitelmia, jotka koskevat turskaa, silakkaa ja kilohailia Itämerellä¹², pohjakalakantoja Pohjanmerellä¹³ ja pieniä pelagisia lajeja Adrianmerellä¹⁴.

Välimeri-asetuksessa vahvistetaan tekniset säilyttämistoimenpiteet, esimerkiksi pienimmät sallitut silmäkoot, pyydysten käyttöä koskevat vähimmäisetäisyydet ja -syvyydet sekä aluksesta purettavien kalojen alamitat. Useat näistä toimenpiteistä korvataan, jos komission ehdotus kalavarojen säilyttämisestä ja meriekosysteemien suojelemisesta teknisten toimenpiteiden avulla annettavaksi asetukseksi¹⁵ hyväksytään.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Ehdotus ja sen tavoitteet ovat unionin muiden politiikkojen mukaisia. Erityisesti voidaan mainita ympäristöpolitiikan periaatteet, kuten meristrategiapuitedirektiiviin¹⁶ sisältyvät periaatteet, ja tavoite varmistaa ympäristön hyvä tila EU:n merillä vuoteen 2020 mennessä.

¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/1139, annettu 6 päivänä heinäkuuta 2016, Itämeren turska-, silakka- ja kilohailikantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2187/2005 muuttamisesta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1098/2007 kumoamisesta ([EUVL L 191, 15.7.2016, s. 1](#)).

¹³ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Pohjanmeren pohjakalakantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 676/2007 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1342/2008 kumoamisesta ([COM\(2016\)493, 3.8.2016](#)).

¹⁴ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Adrianmeren pienten pelagisten lajien kantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta ([COM\(2017\)097, 24.2.2017](#)).

¹⁵ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kalavarojen säilyttämisestä ja meriekosysteemien suojelemisesta teknisten toimenpiteiden avulla ([COM\(2016\)134, 11.3.2016](#)).

¹⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/56/EY, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista (meristrategiadirektiivi) ([EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19](#)).

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Ehdotuksen oikeusperusta on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 2 kohta.

- **Toissijaisuusperiaate**

Ehdotus liittyy meren elollisten luonnonvarojen säilyttämiseen, joka kuuluu EU:n yksinomaiseen toimivaltaan. Sen vuoksi toissijaisuusperiaatetta ei sovelleta.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotetut toimenpiteet ovat suhteellisuusperiaatteen mukaisia, koska ne ovat asianmukaisia ja tarpeellisia eikä käytettävissä ole vähemmän rajoittavia toimenpiteitä, joilla päästäisiin haluttuihin politiikan tavoitteisiin.

- **Toimintatavan valinta**

Ehdotettu sääntelytapa on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset**

Ei sovelleta.

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Sidosryhmien kanssa käytiin kattavia kuulemisia vuosina 2016 ja 2017. Niissä pyrittiin i) lisäämään tietoisuutta siitä, että useimpien Välimeren kalakantojen tilanne on hälyttävä, ii) saavuttamaan yksimielisyys siitä, että tarvitaan kiireellisiä toimia kansallisella, EU:n ja kansainvälisellä tasolla, ja iii) keräämään ideoita ja näkemyksiä mahdollisimman monelta sidosryhmältä parhaista keinoista puuttua tilanteeseen.

Yksinkertaisuuden vuoksi kuulemistoimet on ryhmitelty kolmeen ryhmään: Välimeren neuvoo-antava toimikunta, Catania-prosessi ja julkinen kuuleminen.

Välimeren neuvoo-antava toimikunta (MEDAC)

MEDAC on Välimeren alueen edustavin kalastusalan sidosryhmien organisaatio. Se edustaa kaikkia osapuolia, joita tämä aloite koskee. Niihin kuuluvat kalastusala (pienimuotoinen kalastus mukaan luettuna), ammattiliitot ja muut intressiryhmät, kuten ympäristöjärjestöt, kuluttajaryhmittymät sekä Välimeren alueella yhteisen kalastuspolitiikan puitteissa toimivat urheilu-/virkistyskalastusyhteisöt.

MEDAC järjesti vuonna 2017 neljä kokousta monivuotisesta suunnitelmasta. Niihin osallistui kalastusalan edustajia, jäsenvaltioiden kalastusviranomaisia, tutkimusyhteisön edustajia, Euroopan kalastuksenvalvontavirasto sekä meri- ja kalastusasioiden pääosasto (MARE-pääosasto). Työn tuloksena annettiin lausunto marraskuussa 2017¹⁷. Suurin osa MEDAC:n suosittamista osatekijöistä on sisällytetty tähän ehdotukseen, nimittäin

- suunnitelman soveltamisala maantieteellisen kattavuuden, kantojen ja pyydysten osalta (koskee myös virkistyskalastusta),

¹⁷ *Opinion for a multiannual plan (MAP for the fisheries exploiting demersal stocks in the western Mediterranean Sea. Roma* ([MEDAC\(2017\)270, 7.11.2017](#)).

- kalastusmahdollisuuksien käyttö perustuen pyyntiponnistusrajoituksiin (ilmaistuna merelläolopäivinä / alusten päiväkohtaisena määränä) tieteellisen lausunnon mukaisesti,
- pohjassa vedettävien pyydysten käyttökiellon ulottaminen 50 metristä tarkoituksenmukaiseen syvyyteen, jotta rannikon tärkeitä kalojen elinympäristöjä voidaan suojella paremmin,
- alueellisesti ja ajallisesti määritellyt kalastuskiellot kutu- ja kasvualueiden suojelemiseksi,
- neuvoston asetuksen (EY) N:o 1967/2006 liitteessä III lueteltujen lajikohtaisten alamittojen saattaminen ajan tasalle.

Ehdotukseen ei ole sisällytetty kahta osatekijää (eli sähköisen valvontajärjestelmän käyttöönotto kaikille aluksille, joihin sovelletaan monivuotista suunnitelmaa, ja EMKR:sta saatava lisätuki), koska monialaisten oikeuskehysten katsottiin soveltuvan tähän paremmin.

Catania-prosessi

Helmikuussa 2016 pidettiin Catania-prosessin käynnistänyt korkean tason kokous. Osallistujat totesivat edistymistä tapahtuneen tieteellisissä lausunnoissa, GFCM:n välityksellä tapahtuvassa hallitustenvälisessä yhteistyössä ja (vähemmässä määrin) tiettyjen kalakantojen hoitotoimenpiteiden hyväksymisessä. Toisaalta todettiin, ettei tämä ole johtanut kalakantojen tilan paranemiseen. Välimerellä yli 90:tä prosenttia arvioinnin kohteina olleista kaupallisista kalakannoista hyödynnetään huomattavasti yli turvallisten biologisten rajojen. Monien kalakantojen tila ei ole toisaalta tiedossa. Tämän tilanteen korjaamiseksi osallistujat vaativat yksimielisesti, että uudistettaisiin sitoumus erityisistä toimenpiteistä, joilla elvytettäisiin kalakannat Välimerellä.

Tämä poliittinen uudistushalu sai Välimeren kahdeksan jäsenvaltion kalastusalan johtajat tapaamaan kesäkuussa 2016 tavoitteena mennä paperilla olevia yleisiä sitoumuksia pidemmälle ja varmistaa, että EU toteuttaa konkreettisia toimia velvollisuuksiensa täyttämiseksi. Kalastusalan johtajat myös toivat esille painopistealueita maakohtaisille lisätoimille. Läntisen Välimeren osalta Ranska ja Espanja ehdottivat, että käyttöön otettaisiin yhteinen alueellinen ja ajallinen kalastuskielto Lioninlahdella kummeliturskan pyyntiponnistuksen vähentämiseksi ja valikoivuuden parantamiseksi.

Kuulemisprosessi päättyi maaliskuussa 2017, jolloin allekirjoitettiin ministerikokouksen julkilausuma Välimeren kalastuksen kestävydestä¹⁸. Siinä luodaan alueen kalastuksen hallinnalle uusi strateginen kehys ja esitetään viisi toimea, joiden suoritteita voidaan mitata, seuraaville kymmenelle vuodelle. Tämä aloite on osa EU:n tasolla toteutettavia toimia kalakantojen elvyttämiseksi kestäväälle tasolle läntisellä Välimerellä.

Julkinen kuuleminen

MARE-pääosasto järjesti julkisen verkkokuulemisen läntisen Välimeren pohjakalakantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta 30. päivästä toukokuuta 30. päivään syyskuuta 2016. Yleisenä tavoitteena oli kerätä ideoita ja näkemyksiä sidosryhmiltä, erityisesti suunnittelun alkuvaiheessa.

Vastaajia pyydettiin täyttämään kyselylomake, joka koostui avoimista ja suljetuista kysymyksistä. Kysymyksistä kuusi liittyi vastaajiin ja 18 liittyi läntisellä Välimerellä harjoitettavan pohjakalojen kalastuksen biologisiin, teknisiin ja sosioekonomisiin näkökohtiin.

¹⁸ *Välimeren kalastuksen kestävyttä käsitellyt ministerikokous; Maltassa järjestetyn ministerikokouksen julkilausuma (MedFish4Ever) (Malta, 30. maaliskuuta 2017).*

Käsiteltyjä aiheita olivat muun muassa käsityksen saaminen ongelmasta, kalastuksenhoidon vaihtoehdot ja monivuotisen suunnitelman mahdollinen soveltamisala ja sisältö.

Tärkeimmät havainnot olivat seuraavat¹⁹:

- (1) Suurin osa vastaajista oli sitä mieltä, ettei kalastuksenhoidon nykyinen kehys (eli Välimeri-asetuksen mukaiset kansalliset hoitosuunnitelmat) ole riittävä, jotta sillä voitaisiin saavuttaa yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteet. Lisäksi 67 prosenttia katsoi, ettei nykyisen kehysten täydentäminen lyhyen aikavälin kansallisilla tai EU:n tason toimenpiteillä riittäisi tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (2) Suurin osa vastaajista katsoi, että kalastuksenhoidon nykyinen kehys oli monilta osin pantu heikosti täytäntöön ja täytäntöönpano oli epätasaista eri maissa ja kalastuslaivastoissa. Kehyksen tehottomuuteen vaikutti kaksi keskeistä tekijää: i) sidosryhmien (myös kalastusalan) riittämätön osallistuminen toimenpiteiden suunnitteluun, ja ii) tehokkaan valvonnan puuttuminen.
- (3) Suurin osa vastaajista piti parhaana pitkän aikavälin ratkaisuna läntisellä Välimerellä harjoitettavaa pohjakalojen kalastusta koskevaa EU:n monivuotista suunnitelmaa. Tämä lähestymistapa pidettiin perusteltuna, koska kalastus on luonteeltaan monilajista, osallisina on useita jäsenvaltiota ja eri pyydykset ja kalastusmuodot ovat keskenään vuorovaikutuksessa.
- (4) Suuri enemmistö kannatti seuraavien tavoitteiden sisällyttämistä monivuotiseen suunnitelmaan: i) kestävän enimmäistuoton saavuttaminen, ii) tehokkaan ja läpinäkyvän hoitokehysten käyttöönotto, iii) valvonta-, seuranta- ja tarkkailujärjestelmien lujittaminen ja iv) kalastusalan sosioekonomisen vakauden varmistaminen.
- (5) Julkisessa kuulemisessa tarkasteltiin myös kysymystä siitä, pitäisikö Välimerellä harjoitettavassa pohjakalojen kalastuksessa harkita vaihtoehtoisia toimenpiteitä, kuten TACien vahvistamista. Tätä toimenpidettä tukivat kansalaisjärjestöt ja jotkut yksittäiset kansalaiset. Toimenpide ei kuitenkaan saanut tukea kalastajajärjestöiltä tai viranomaisilta, joiden mielestä TACien täytäntöönpano sekakalastuksessa on liian monimutkaista.
- (6) Lähes kaikki vastaajat kannattivat pyyntiponnistusjärjestelmän yhdistämistä teknisiin säilyttämistoimenpiteisiin parhaana tapana hallinnoida läntisellä Välimerellä harjoitettavaa pohjakalojen kalastusta. Eniten kannatusta saavat toimenpiteet olivat alueellisesti/ajallisesti määritellyt kalastuskiellot, tekniset muutokset, joilla parannetaan valikoivuutta, säilyttämisen vähimmäisviitekoot ja yhteishoitojärjestelmät.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Tähän aloitteeseen liittyviä tieteellisiä ja teknisiä näkökohtia käsittelevät lähinnä tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea (STECF), MARE-pääosasto ja Kalastus- ja vesiviljelytuotteiden markkinoiden EU-seurantakeskus (EUMOFA). Kaksi STECF:n asiantuntijatyöryhmää kokoontui vuosina 2015 ja 2016 laatiakseen biologisen arvion toimenpidevaihtoehdoista ja antaakseen neuvoja monivuotisen suunnitelman eri näkökohdista. Vuonna 2017 komission yksiköt kartoittivat sidosryhmiä, joita asia koskee, ja laativat sosioekonomisen analyysin. EUMOFA toimitti täydentäviä tietoja markkinoiden dynamiikasta läntisellä Välimerellä.

¹⁹ *Julkinen kuuleminen läntisen Välimeren pohjakalakantoja hyödyntävää kalastusta koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta (MARE-pääosasto, 30.5.2016–30.9.2016).*

Arvio läntisen Välimeren pohjakalakantojen tilasta perustuu STECF:n sekä GFCM:n neuvoyhteistyön tieteellisen komitean (SAC) tuoreimpaan työhön.

Lisäksi aloitteessa on otettu huomioon kaksi tutkimusta:

- Välimeri-asetuksen takautuvaa arviointia²⁰ hyödynnettiin arvioitaessa asetuksen täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa ja sitä, missä määrin kyseinen asetus edistää yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden saavuttamista. Lioninlahden tapaus tutkimus oli avainasemassa määriteltäessä ongelman luonnetta, ja
- STECF oli arvioinut jäsenvaltioiden hoitosuunnitelmia perusteellisesti²¹, ²² mistä oli apua ongelman määrittelyssä, erityisesti sen suhteen, miksi suunnitelmia pidettiin riittämättöminä kestävien tasojen saavuttamiseksi kalastuksessa vuoteen 2020 mennessä.

Lisämateriaalia koottiin tutkimalla tieteellisiä julkaisuja, teknisiä raportteja ja kirjallisuutta.

• **Vaikutustenarviointi**

Paremmen sääntelyn suuntaviivojen mukaisesti komissio on laatinut vaikutustenarvioinnin keräämällä ja analysoimalla kaiken tämän aloitteen tueksi esitetyn näytön. Tähän sisältyi ongelman olemassaolon todentaminen, keskeisten toimenpidevaihtoehtojen hahmottelu sekä näiden vaihtoehtojen mahdollisten ympäristöllisten, yhteiskunnallisten ja taloudellisten vaikutusten tarkastelu.

Läntisellä Välimerellä on kaksi keskeistä ongelmaa pohjakalojen kalastuksessa. Nämä ovat huomattava liikakalastus ja tehoton sääntelykehys. Liikakalastuksen suurimmaksi syyksi on todettu kalastuskapasiteetin ylikäyttö (eli liian paljon aluksia ja liikaa pyyntiponnistusta). Lisäksi nykyinen sääntelykehys on tehoton. Tämä johtuu siitä, että kehyksen soveltamisala on rajallinen ja täytäntöönpano on ollut hidasta ja heikkoa. Sidosryhmien omavastuullisuutta on myös puuttunut. Nämä ongelmat ovat suoraan tai välillisesti johtaneet pohjakalakantojen huolestuttavaan tilaan (yli 80:tä prosenttia arvioinnin kohteena olleista kalakannoista liikakalastetaan, ja osassa kannoista on hyvin alhainen biomassa, mikä merkitsee, että kannat hyvin todennäköisesti romahtavat), kalastajiin ja kalastusalaan kohdistuviin sosioekonomisiin vaikutuksiin sekä meriympäristöön kohdistuviin vaikutuksiin.

Edellä kuvatut ongelmat vaikuttavat lähinnä Ranskasta, Italiasta ja Espanjasta tuleviin EU:n laivastoihin. EU:n kalastusalan tietojenkeruujärjestelmästä saatujen tietojen mukaan käsillä oleva aloite saattaa koskea noin 13 000:ta alusta²³. Niistä noin 76 prosenttia on italialaisia, 15 prosenttia espanjalaisia ja 9 prosenttia ranskalaisia. Pienimmät laivastonosat ovat suurelta osin passiivisia pyydyksiä käyttäviä aluksia ja pitkäsiima-aluksia (lähes 10 400 alusta, joiden saalismäärä on noin 1 500 tonnia) ja suurimmat laivastonosat ovat enimmäkseen pohjatroulareita (lähes 2 800 alusta, joiden saalismäärä noin 13 500 tonnia). Suurin osa mukana olevista kalastusalan yrityksistä on mikroyrityksiä (keskimäärin 89 prosentilla yrityksistä on vain yksi alus).

²⁰ Loppuraportti ”Retrospective evaluation study of the Mediterranean Sea Regulation”, s. 230. (Euroopan unionin julkaisutoimisto ei ole vielä julkaissut raporttia) (MRAG(2016)).

²¹ Scientific advice on the conformity of management plans with the requirements of the common fisheries policy in the Mediterranean Sea. Erillissopimus nro 9, tehtävä 4 (tapauskohtainen tieteellinen lausunto yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanon tueksi) – tarkistettu raportti 8.8.2014 (MAREA(2014)).

²² 49. täysistunnon raportti (PLEN-15-02).

²³ Nämä luvut ovat todennäköisesti pienempiä, koska Italian viralliset tiedot sisältävät koko Välimeren alueella toimivien alusten kokonaismäärän. STECF 16–11:n mukaan yksinomaan läntisellä Välimerellä operoi noin 9 000 alusta. Vaikutustenarvioinnissa on kuitenkin käytetty jäsenvaltioiden tietojenkeruujärjestelmässä ilmoittamia virallisia tietoja.

Tämän vuoksi tarkasteltiin seuraavia kolmea toimenpidevaihtoehtoa:

- Vaihtoehto 1: Poliitiikkaa ei muuteta eli nykytilanne säilyy ennallaan (toisin sanoen nykyistä sääntelykehystä sovellettaisiin jatkossakin) – tämä on vertailukohta eri vaihtoehtojen arvioimiseksi.
- Vaihtoehto 2: Muutetaan kalastuksenhoidon nykyistä kehystä – kansallisia hoitosuunnitelmia tarkistettaisiin, jotta niihin voitaisiin sisällyttää YKP:n tavoitteet. Tämä tehtäisiin lähinnä seuraavin keinoin: hoitosuunnitelmien nykyisen soveltamisalan muutokset (kalakannat, kalastukset ja katettu maantieteellinen alue); uudet säilyttämistä koskevat tavoitteet, kuten kestävä enimmäistuotto; määrälliset tavoitteet ja määräajat sekä uudet suojatoimenpiteet.
- Vaihtoehto 3: Hyväksytään monivuotinen suunnitelma EU:n tasolla – Tavoitteena olisi varmistaa, että läntisellä Välimerellä pohjakalakantoja pyytäviä EU:n kalastuslaivastoja säännellään virtaviivaistetulla ja yhtenäistetyllä sääntelykehyksellä EU:n tasolla.

Kun otetaan huomioon vaikutustenarvioinnissa kerätty ja arvioitu koko näyttö, parhaaksi arvioitu vaihtoehto on vaihtoehto 3: monivuotinen suunnitelma EU:n tasolla. Syyt tähän ovat seuraavat:

- (1) Monivuotisella suunnitelmalla olisi enemmän myönteisiä ympäristövaikutuksia. Kalastuskuolevuustavoitteet saavutettaisiin erityisesti kaikkien kantojen osalta noin 36 prosentin todennäköisyydellä. Vaikka tämä indikaattori on edelleen alhainen ja kaukana kestäväen enimmäistuoton tavoitteesta, se tarjoaa parempia tuloksia kuin vaihtoehto 1 (0 %) ja vaihtoehto 2 (28 %).
- (2) Noin 70 prosentissa arvioinnin kohteena olleista kannoista kutukannan biomassa (SSB) elpyisi varovertailupisteen (BPA) ylittävälle tasolle, verrattuna viiteen prosenttiin vaihtoehdossa 1 ja 72 prosenttiin vaihtoehdossa 2. Suunnitelma sisältäisi myös biomassaa koskevia suojatoimenpiteitä, joissa edellytetään ennalta määriteltäviä toimenpiteitä kannan elvyttämiseksi, jos kanta pienenee turvallisten biologisten rajojen ulkopuolelle, mikä myös lisää biomassan todennäköisyyttä säilyä kestäväällä tasolla. FMSY-tavoitteen saavuttaminen vaihtoehdossa 2 on lisäksi riskialttiimpaa kuin suunnitelmassa. Tähän on kaksi perussyytä: i) jotta hoitokehys olisi tehokas, huomattavasti useampien edellytysten on täyttyttävä (esim. tarvitaan enemmän yhteistyötä, koordinoitua ja yhdenmukaistamista jäsenvaltioiden kesken), ja ii) vaikka nykyistä kehystä muutettaisiin, ei ole takeita, että tähän mennessä heikoksi havaittu täytöntöönpano päättyisi.
- (3) Vaikka suunnitelma aiheuttaa siirtymävaiheessa työllisyyteen ja kannattavuuteen liittyviä kustannuksia, koska pyyntiponnistusta on vähennettävä, sosioekonomisen tilanteen odotetaan paranevan kaikissa laivastoissa vuoteen 2025 mennessä, ja vain yhteen laivastoon kohdistuisi taloudellinen riski vuoteen 2025 ulottuvalla jaksolla (yhdeksään laivastonosaan kohdistuisi taloudellinen riski vaihtoehdossa 1 ja neljään vaihtoehdossa 2).
- (4) Verrattuna nykyisiin kansallisiin hoitosuunnitelmiin monivuotinen suunnitelma olisi virtaviivaistettu (yksi ainoa yhtenäistetty sääntelykehys), vakaa (huomioon otetaan pitkän aikavälin perspektiivi) ja läpinäkyvä (kyseiset kolme jäsenvaltiota saisivat kalastuskuolevuuden yhdessä kestäväälle tasolle).
- (5) Monivuotiset suunnitelmat ovat paremmin linjassa uudistetun YKP:n, erityisesti 2 artiklan, kanssa, sillä ne ovat ylivoimaisesti parhaaksi katsottu väline kalakantojen kestävässä hoidossa.

Lopuksi voidaan todeta laajan kuulemisen osoittaneen, että useimmat sidosryhmät (viranomaiset, kalastusala, kansalaisjärjestöt ja kansalaiset) pitävät EU:n monivuotista suunnitelmaa parhaana vaihtoehtona pohjakalojen kalastuksenhoidossa läntisellä Välimerellä.

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Vaikka tämä ehdotus ei ole sääntelyn toimivuutta ja tuloksellisuutta koskevaan komission REFIT-ohjelmaan kuuluva aloite, sillä otettaisiin käyttöön yksinkertaisempi, vakaampi ja läpinäkyvämpi hoitokehys. Yksinkertaistuksen odotetaan näkyvän siirtymävaiheen jälkeen, koska monivuotisella suunnitelmalla korvattaisiin säännökset, jotka nykyisin ovat hajallaan kansallisissa hoitosuunnitelmissa, ja varmistettaisiin johdonmukaisuus kalastusosalalla käytettyjen eri kalastuksenhoitovälineiden välillä.

Ehdotuksessa säädetään myös selkeämmästä järjestelmästä, jolla tieteelliset lausunnot muutetaan kalastuksenhoitotoimenpiteiksi. Tutkijat antaisivat lausuntonsa vuosittain, myös pyyntiponnistusrajoituksista, joilla varmistettaisiin kalastuksen kestävät tasot, ja lausunnot otettaisiin huomioon komission vuotuisessa ehdotuksessa kalastusmahdollisuuksia koskevasta asetuksesta.

- **Perusoikeudet**

Ei sovelleta.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole talousarviovaikutuksia.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Hoitotoimenpiteiden joidenkin vaikutusten seuranta tehdään osana yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanoon liittyvää rutiiniluonteista työtä. Jäsenvaltiot keräävät jo EU:n tiedonkeruulainsäädännön nojalla tiedot, jotka tarvittaisiin ehdotuksen sosioekonomisten ja ympäristöllisten vaikutusten seuraamiseksi. STECF antaa jo tieteellisiä lausuntoja asianomaisista pohjakalakannoista (kummeliturska, rusotäplämullo, *Aristeus antennatus* -katkarapu, syvänmerenkatkarapu, *Aristaeomorpha foliacea* -katkarapu ja keisarihummeri). Markkinoihin kohdistuvia vaikutuksia arvioi EUMOFA.

YKP-asetuksen 10 artiklan 3 kohdan mukaan monivuotisissa suunnitelmissa on esitettävä ensimmäinen jälkiarviointi, jota on sen jälkeen tarkistettava erityisesti, jotta voidaan ottaa huomioon muutokset tieteellisissä lausunnoissa. STECF arvioi suunnitelman sekä sen vaikutuksia viiden vuoden kuluttua sen voimaantulosta. Komissio toimittaa tämän jälkeen kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Arviointia ei ole mahdollista tehdä aikaisemmin, koska suunnitelman täytäntöönpanosta kuluu huomattavasti aikaa ennen kuin arviointiin tarvittavat tiedot ovat saatavilla. Se, että arviointi tehdään määräajoin, ei kuitenkaan estä lainsäätäjiä muuttamasta suunnitelmaa tieteellisen, toimintapoliittisen tai sosioekonomisen kehityksen vuoksi.

- **Selittävät asiakirjat**

Ei sovelleta.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Suunnitelman tärkeimmät osat ovat monivuotisten suunnitelmien periaatteita, tavoitteita ja sisältöä koskevien säännösten (YKP-asetuksen 9 ja 10 artikla) mukaisesti seuraavat:

- **Soveltamisala:** Ehdotus koskee pohjakalakantoja (kummeliturska, rusotäplämullo, syvänmerenkatkarapu, *Aristeus antennatus* -katkarapu, *Aristaeomorpha foliacea* -katkarapu ja keisarihummeri), sivusaaliskantoja sekä muita pohjakalakantoja, joista ei ole saatavilla riittävästi tietoa. Sitä sovelletaan näitä kantoja läntisellä Välimerellä (eli GFCM:n osa-alueilla 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10 ja 11) hyödyntävään kaupalliseen kalastukseen ja virkistyskalastukseen.
- **Tavoitteet:** Ehdotuksen tavoitteena on edistää YKP-asetuksen 2 artiklan tavoitteita, erityisesti kestävien enimmäistuottojen saavuttamista, ennalta varautuvan lähestymistavan soveltamista ja ekosysteemilähtöisen lähestymistavan soveltamista. Ehdotuksen avulla helpotetaan myös purkamisvelvoitteen toteuttamista.
- **Määrälliset tavoitteet:** Ehdotetut kalastuskuolevuustavoitteet ovat kutukannan biomassana ilmaistuja F_{MSY} -arvon vaihteluvälejä, jotka tulisi saavuttaa viimeistään vuonna 2020. Vaihteluvälit mahdollistaisivat kestäväen enimmäistuottoon perustuvan asianomaisten kantojen kalastushoidon, samalla kun sekakalastukseen tarjoutuu joustavuutta.
- **Säilyttämisen viitearvot:** Ehdotetut kutukannan biomassana ilmaistut säilyttämisen viitearvot noudattavat Välimerelle annettua tieteellistä lausuntoa. Ehdotuksessa esitetään kullekin kannalle rajaviitearvo (eli biomassan kynnysarvo, B_{LIM}), jonka saavuttaessaan kanta olisi vakavassa romahdusvaarassa, ja varovertailupiste (eli varovaisuusperiaatteen mukainen biomassataso, B_{PA}) suojamarginaalina.
- **Suojatoimenpiteet ja korjaavat toimenpiteet:** Ehdotuksella otetaan käyttöön suojatoimenpiteitä, jotta kanta voi elpyä, jos varovertailupiste tai rajaviitearvo ylittyvät. Näihin toimenpiteisiin voisi kuulua erilaisia toimia, myös jäsenvaltioiden tai komission toteuttamia kiireellisiä toimenpiteitä.
- **Pyyntiponnistusjärjestelmä:** Ehdotuksella otetaan käyttöön EU:n tasolla pyyntiponnistusjärjestelmä kaikille trooleille liitteessä I lueteltujen alueiden ja alusten pituusluokkien osalta. Neuvosto päättää vuosittain tieteellisten lausuntojen perusteella suurimman sallitun pyyntiponnistuksen (kalastuspäivien määränä) kunkin pyyntiponnistusryhmän osalta jäsenvaltiokohtaisesti. Lisäksi ehdotuksella vähennetään tieteellisten lausuntojen mukaisesti pyyntiponnistusta merkittävästi ensimmäisenä täytäntöönpanovuonna.
- **Kalastuskieltoalueet:** Täydentävänä toimenpiteenä ehdotuksessa asetetaan alueellisesti ja ajallisesti määritelty vuotuinen kiello harjoittaa troolausta 100 metrin syvyyskäyrän alueella 1. päivästä toukokuuta 31. päivään heinäkuuta. Näin rannikkoalue varattaisiin valikoivammille pyydyksille kasvualueiden ja herkkien luontotyyppien suojelemiseksi sekä parannettaisiin pienimuotoisen kalastuksen sosiaalista kestävyyttä. Kun otetaan huomioon kummeliturskan sosioekonominen merkitys ja kiireellinen tarve vähentää kummeliturskan kalastuskuolevuutta, alueellistamisella edistetään kalastuskieltoalueiden lisäämistä kummeliturskan kutevien yksilöiden suojelemiseksi.
- **Purkamisvelvoite:** Ehdotuksessa esitetään purkamisvelvoitteen pitkän aikavälin täytäntöönpanon yksityiskohdat. Erityisesti siinä otetaan käyttöön alueellistamissäännöksiä, jos on tarpeen laajentaa ja/tai muuttaa lajeihin, joiden osalta on näyttöä korkeasta eloonjäämisasteesta, sovellettavia vapautuksia sekä *de minimis* -poikkeuksia.
- **Alueellinen yhteistyö:** Ehdotuksessa otetaan käyttöön alueellisen yhteistyön mahdollisuus jäsenvaltioiden kesken tiettyjen kantojen purkamisvelvoitetta ja

erityisiä säilyttämistoimenpiteitä, myös teknisiä toimenpiteitä, koskevien säännösten hyväksymisessä.

- **Seuranta ja arviointi:** Ehdotuksessa säädetään tieteellisestä seurannasta, jolla arvioidaan, onko edistytty kestävään enimmäistuottoon pääsemisessä pohjakalakantojen ja tapauksen mukaan sivusaaliiden kalastuksessa. Tämä on olennaisen tärkeää Välimerellä, koska sillä varmistetaan suunnitelman kohteena olevien kantojen säännöllinen arviointi. Itse suunnitelmaa on tarkoitus arvioida viiden vuoden täytäntöönpanon jälkeen.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS**läntisen Välimeren pohjakalakantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²⁴,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Joulukuun 10 päivänä 1982 tehdyssä Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksessa, jossa unioni on sopimuspuolena, vahvistetaan luonnonvarojen säilyttämistä koskevia velvoitteita, muun muassa velvoite pitää hyödynnettävät kannat sellaisilla tasoilla, joilla voidaan saavuttaa kestävä enimmäistuotto (MSY), tai palauttaa ne tällaisille tasoille.
- (2) New Yorkissa vuonna 2015 pidetyssä kestävän kehityksen huippukokouksessa unioni ja sen jäsenvaltiot sitoutuivat sääntelemään vuoteen 2020 mennessä tehokkaasti pyyntiä ja tekemään lopun liikakalastuksesta, laittomasta, ilmoittamattomasta ja sääntelemättömästä kalastuksesta sekä tuhoisista kalastuskäytännöistä ja panemaan täytäntöön tieteeseen perustuvia hoitosuunnitelmia kalakantojen elvyttämiseksi mahdollisimman nopeasti vähintään sellaisille tasoille, joilla voidaan saavuttaa näiden kantojen biologisten ominaisuuksien mukainen kestävä enimmäistuotto.
- (3) Maltassa 30 päivänä maaliskuuta 2017 järjestetyn ministerikokouksen julkilausumassa (MedFish4Ever)²⁵ luodaan uusi kehys kalastuksen hallinnalle Välimerellä ja esitetään viisi konkreettista toimea sisältävä työohjelma seuraaville kymmenelle vuodelle. Yksi sitoumuksista on laatia monivuotisia suunnitelmia.
- (4) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1380/2013²⁶ vahvistetaan yhteisen kalastuspolitiikan, jäljempänä ’YKP’, säännöt unionin kansainvälisen velvoitteiden mukaisesti. Yhteisen kalastuspolitiikan olisi edistettävä meriympäristön

²⁴ EUVL C [...], [...], s. [...].

²⁵ Maltassa järjestetyn ministerikokouksen julkilausuma (MedFish4Ever). Välimeren kalastuksen kestävyttä käsitellyt ministerikokous ([Malta, 30. maaliskuuta 2017](#)).

²⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta ([EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22](#)).

suojelua, kaikkien kaupallisesti hyödynnettävien lajien kestävää hoitoa ja erityisesti ympäristön hyvän tilan saavuttamista vuoteen 2020 mennessä.

- (5) YKP:n tavoitteena on muun muassa varmistaa, että kalastus ja vesiviljely ovat ekologisesti kestäviä pitkällä aikavälillä, soveltaa kalastuksenhoitoon ennalta varautuvaa lähestymistapaa ja ottaa kalastuksenhoidossa käyttöön ekosysteemilähtöinen lähestymistapa.
- (6) Jotta YKP:n tavoitteet voitaisiin saavuttaa, olisi hyväksyttävä useita säilyttämistoimenpiteitä, kuten monivuotiset suunnitelmat, tekniset toimenpiteet sekä kalastusmahdollisuuksien vahvistaminen ja jakaminen.
- (7) Monivuotisten suunnitelmien olisi perustuttava asetuksen (EU) N:o 1380/2013 9 ja 10 artiklan mukaisesti tieteellisiin, teknisiin ja taloudellisiin lausuntoihin. Tässä asetuksessa säädettyyn monivuotiseen suunnitelmaan olisi kyseisten säännösten mukaisesti sisällyttävä tavoitteita, määrällisiä tavoitteita selvine aikarajoineen, säilyttämisen viitearvoja, suojatoimenpiteitä ja teknisiä toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on tahattomien saaliiden välttäminen ja vähentäminen.
- (8) 'Parhailla käytettävissä olevilla tieteellisillä lausunnoilla' tarkoitetaan julkisesti saatavilla olevia tieteellisiä lausuntoja, joiden tukena on uusimpia tieteellisiä tietoja ja menetelmiä ja jotka on joko antanut tai arvioinut kansainvälisellä tai unionin tasolla tunnustettu riippumaton tieteellinen elin.
- (9) Komission olisi saatava monivuotisen suunnitelman soveltamisalaan kuuluvista kannoista parhaat käytettävissä olevat tieteelliset lausunnot. Tätä varten sen olisi kuultava erityisesti tieteellis-teknis-taloudellista kalastuskomiteaa (STECF). Komission olisi erityisesti saatava julkisesti käytettävissä olevat tieteelliset lausunnot, joissa otetaan huomioon tässä asetuksessa säädetty suunnitelma ja esitetään F_{MSY}-arvon vaihteluvälit ja säilyttämisen viitearvot (B_{PA} ja B_{LIM}); lausunnot olisi saatava myös sekakalastuksesta.
- (10) Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1967/2006²⁷ vahvistetaan Välimeren kalavarojen kestävää hyödyntämistä koskeva hoitokehys ja edellytetään kalastuksenhoitosuunnitelmia trooliverkoilla, aluksesta vedettävillä nuotilla, rannalta vedettävillä nuotilla, saartopyydyksillä ja pohjaharoilla harjoitettavissa kalastuksissa jäsenvaltioiden aluevesillä.
- (11) Ranska, Italia ja Espanja ovat hyväksyneet asetuksen (EY) N:o 1967/2006 mukaiset hoitosuunnitelmat. Suunnitelmista puuttuu kuitenkin keskinäistä johdonmukaisuutta, eikä niissä oteta huomioon kaikkia pyydyksiä, joilla pohjakalakantoja pyydetään, eikä sitä, että tietyt kannat ja kalastuslaivastot sijaitsevat hajallaan. Lisäksi suunnitelmat ovat osoittautuneet tehottomiksi yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden täyttämiseksi. Jäsenvaltiot ja sidosryhmät ovat ilmaisseet kannattavansa asianomaisia kantoja koskevan monivuotisen hoitosuunnitelman laatimista ja toteuttamista EU:n tasolla.
- (12) Tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea (STECF) on osoittanut, että useimpien läntisen Välimeren pohjakalakantojen hyödyntäminen ylittää tuntuvasti kestävän enimmäistuoton saavuttamiseksi vaaditun tason.

²⁷ Neuvoston asetus (EY) N:o 1967/2006, annettu 21 päivänä joulukuuta 2006, kalavarojen kestävää hyödyntämistä koskevista hoitotoimenpiteistä Välimerellä, asetuksen (EY) N:o 2847/93 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1626/94 kumoamisesta ([EUVL L 36, 8.2.2007, s. 6](#)).

- (13) Sen vuoksi on aiheellista vahvistaa monivuotinen suunnitelma, jäljempänä 'suunnitelma', pohjakalakantojen säilyttämistä ja kestävää hyödyntämistä varten läntisellä Välimerellä.
- (14) Suunnitelmassa olisi otettava huomioon kalastuksen monilajinen luonne ja pyydyttävien kantojen eli kummeliturskan (*Merluccius merluccius*), rusotäplämullon (*Mullus barbatus*), syvänmerenkatkaravun (*Parapenaeus longirostris*), keisarihummerin (*Nephrops norvegicus*), *Aristeus antennatus* -katkaravun ja *Aristaeomorpha foliacea* -katkaravun välinen vuorovaikutus. Olisi myös otettava huomioon sivusaalisajit sekä pohjakalakannat, joista ei ole saatavilla riittävästi tietoja. Suunnitelmaa olisi sovellettava pohjakalojen kalastukseen (erityisesti trooliverkkoihin, pohjaverkkoihin, mertoihin ja pitkäsiimoihin), jota harjoitetaan unionin vesillä tai jota unionin kalastusalueet harjoittavat unionin vesien ulkopuolella läntisellä Välimerellä.
- (15) Virkistyskalastuksen merkitys huomioon ottaen tässä asetuksessa säädetyn suunnitelman olisi katettava virkistyskalastuksessa läntisellä Välimerellä pyydytetyt pohjakalakantojen saaliit. Jos virkistyskalastuksella on merkittävä vaikutus kantoihin, tässä asetuksessa säädettyssä monivuotisessa suunnitelmassa olisi säädettävä mahdollisuudesta toteuttaa erityisiä hoitotoimenpiteitä.
- (16) Monivuotisen suunnitelman maantieteellisen soveltamisalan olisi perustuttava parhaissa käytettävissä olevissa tieteellisissä lausunnoissa esitettyyn kantojen maantieteelliseen jakautumiseen. Monivuotisessa suunnitelmassa esitettyä kantojen maantieteellistä jakautumista saatetaan joutua muuttamaan tieteellisen tiedon parantuessa. Komissiolle olisi sen vuoksi siirrettävä valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla tarkistetaan monivuotisessa suunnitelmassa esitettyä kantojen maantieteellistä jakautumista, jos tieteellisen lausunnon mukaan asianomaisten kantojen maantieteellisessä jakautumisessa on tapahtunut muutos.
- (17) Tässä asetuksessa säädetyllä suunnitelmalla olisi pyrittävä edistämään YKP:n tavoitteiden saavuttamista, erityisesti kestäväen enimmäistuoton saavuttamista ja säilyttämistä kohdekantojen osalta, purkamisvelvoitteen täytäntöönpanoa säilyttämisen vähimmäisviitekokojen alaisten pohjakalakantojen osalta ja kalastustoiminnasta riippuvaisten tahojen kohtuullisen elintason turvaamista, ottaen huomioon rannikkokalastus ja sosioekonomiset näkökohdat. Suunnitelmassa olisi otettava käyttöön ekosysteemilähtöinen toimintatapa kalastuksenhoitoon, jotta kalastustoiminnalla meriekosysteemiin olevat kielteiset vaikutukset voitaisiin minimoida. Sen olisi oltava linjassa unionin ympäristölainsäädännön ja erityisesti ympäristön hyvän tilan saavuttamista vuoteen 2020 mennessä koskevan (direktiivin 2008/56/EY²⁸ mukaisen) tavoitteen sekä direktiivissä 2009/147/EY²⁹ ja neuvoston direktiivissä 92/43/ETY³⁰ säädettyjen tavoitteiden kanssa.
- (18) On aiheellista vahvistaa kalastuskuolevuustavoite (F), joka vastaa kestäväen enimmäistuoton (MSY) saavuttamisen ja ylläpitämisen tavoitetta, niiden arvojen vaihteluväleinä, jotka mahdollistavat kestäväen enimmäistuoton (F_{MSY}) saavuttamisen. Nämä parhaisiin käytettävissä oleviin tieteellisiin lausuntoihin perustuvat vaihteluvälit ovat tarpeen, jotta voidaan joustavasti ottaa huomioon tieteellisten lausuntojen kehitys,

²⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/56/EY, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista (meristrategiadirektiivi) ([EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19](#)).

²⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, luonnonvaraisten lintujen suojelusta ([EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7](#)).

³⁰ Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta ([EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7](#)).

edistää purkamisvelvoitteen täytäntöönpanoa ja ottaa huomioon sekakalastusten ominaispiirteet. Tämän suunnitelman perusteella vaihteluvälit on johdettu niin, että pitkän aikavälin tuottoon aiheutuu enintään viiden prosentin vähennys kestävään enimmäistuottoon verrattuna. Lisäksi F_{MSY}-arvon vaihteluvälin yläraja on asetettu niin, että todennäköisyys kannan alenemisesta biomassan rajaviitearvoa (B_{LIM}) pienemmäksi on enintään viisi prosenttia.

- (19) Kalastusmahdollisuuksien vahvistamiseksi F_{MSY}-arvon vaihteluvälit olisi esitettävä normaalikäyttöä varten ja, jos asianomaisen kannan tilan katsotaan olevan hyvä, olisi esitettävä joustavammat F_{MSY}-arvon vaihteluvälit. Kalastusmahdollisuudet olisi voitava asettaa joustavampien vaihteluvälien mukaisesti vain, jos se on tieteellisten lausuntojen perusteella tarpeen tässä asetuksessa säädettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi sekakalastuksessa, lajien sisäisestä tai niiden välisestä vuorovaikutuksesta kannalle aiheutuvan haitan välttämiseksi tai kalastusmahdollisuuksien vuotuisten vaihtelujen rajoittamiseksi.
- (20) Niiden kantojen osalta, joille on käytettävissä kestävään enimmäistuottoon liittyvät tavoitteet, sekä suojatoimenpiteiden soveltamiseksi on tarpeen vahvistaa säilyttämisen viitearvot, jotka ilmaistaan varovertailupisteinä (B_{PA}) ja rajaviitearvoina (B_{LIM}).
- (21) Olisi toteutettava asianmukaisia suojatoimenpiteitä sen varmistamiseksi, että tavoitteet täyttyvät, ja käynnistettävä tarvittaessa korjaavia toimenpiteitä, esimerkiksi jos kannat laskevat säilyttämisen viitearvojen alapuolelle. Korjaaviin toimenpiteisiin olisi sisällyttävä kiireellisiä toimenpiteitä asetuksen (EU) N:o 1380/2013 12 ja 13 artiklan mukaisesti, kalastusmahdollisuudet ja muita erityisiä säilyttämistoimenpiteitä.
- (22) Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 mukaisesti kalastusmahdollisuuksien on noudatettava monivuotisisissa suunnitelmissa vahvistettuja tavoitteita, aikarajoja ja marginaaleja. Sovellettaessa tässä asetuksessa säädettyä suunnitelmaa kalastusmahdollisuuksilla tarkoitetaan määrällistä kalastusoikeutta, joka ilmaistaan pyyntiponnistuksena ja/tai saaliina.
- (23) Jotta voidaan varmistaa läpinäkyvä pääsy kalastukseen sekä kalastuskuolevuustavoitteen saavuttaminen, olisi vahvistettava unionin pyyntiponnistusjärjestelmä trooleille, jotka ovat tärkeimmät käytetyt pyydykset läntisen Välimeren pohjakalakantojen hyödyntämisessä. Tätä varten on aiheellista määrittää pyyntiponnistusryhmät, jotta neuvosto voi vuosittain vahvistaa suurimman sallitun pyyntiponnistuksen ilmaistuna kalastuspäivien lukumääränä. Tarvittaessa pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin olisi sisällytettävä muita pyydyksiä.
- (24) Koska lähes kaikkien läntisen Välimeren pohjakalakantojen tilanne on huolestuttava ja jotta voitaisiin vähentää nykyistä korkeaa kalastuskuolevuutta, pyyntiponnistusjärjestelmässä pyyntiponnistusta olisi vähennettävä merkittävästi tässä asetuksessa säädetyn suunnitelman ensimmäisen täytäntöönpanovuoden aikana.
- (25) Jos tieteellinen lausunto osoittaa, että virkistyskalastuksella on merkittävä vaikutus asianomaisten kalakantojen kalastuskuolevuuteen, neuvoston olisi otettava tämä huomioon. Tätä varten neuvosto voi vahvistaa pyyntiponnistusjärjestelmän avulla kaupallisille saaliille kalastusmahdollisuudet, joissa otetaan huomioon virkistyskalastuksen saalismäärät, ja/tai toteuttaa muita toimenpiteitä, joilla rajoitetaan virkistyskalastusta.
- (26) Jos tieteellinen lausunto osoittaa, että pyyntiponnistusjärjestelmä ei riitä tässä asetuksessa säädetyn suunnitelman tavoitteiden tai päämäärien saavuttamiseen, olisi

toteutettava suurimpiin sallittuihin saaliisiin perustuvia hoitotoimenpiteitä pyyntiponnistusjärjestelmän täydentämiseksi.

- (27) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava erityistoimenpiteitä varmistaa, että pyyntiponnistusjärjestelmä on tehokas ja toimiva, ottamalla käyttöön menetelmä pyyntiponnistuskiintiöiden jakamiseksi asetuksen (EU) N:o 1380/2013 17 artiklan mukaisesti, laatimalla alusluettelo, myöntämällä kalastusluvut sekä kirjaamalla ja toimittamalla pyyntiponnistustiedot.
- (28) Jotta suojeltaisiin kasvualueita ja herkkiä luontotyyppisiä ja suojattaisiin pienimuotoista kalastusta, rannikkoalueet olisi yleisesti ottaen varattava valikoivampaan kalastukseen. Tässä asetuksessa säädetyssä suunnitelmassa olisi sen vuoksi kiellettävä troolauksen harjoittaminen 100 metrin syvyyskäyrän alueella kolmen kuukauden ajan vuosittain.
- (29) Pohjakalakantojen osalta olisi toteutettava myös muita säilyttämistoimenpiteitä. Erityisesti tieteellisten lausuntojen mukaisesti on aiheellista asettaa muitakin kalastuskieltoja alueilla, joilla on paljon kutevia yksilöitä, vakavassa vaarassa olevan täysikasvuisten kummeliturskan suojelemiseksi.
- (30) Ennalta varautuvaa lähestymistapaa olisi sovellettava sivusaaliskantoihin sekä pohjakalakantoihin, joista ei ole saatavilla riittävästi tietoja. Olisi toteutettava erityisiä säilyttämistoimenpiteitä asetuksen (EU) N:o 1380/2013 18 artiklan mukaisesti, jos tieteellinen lausunto osoittaa, että korjaavat toimenpiteet ovat tarpeen.
- (31) Tässä asetuksessa säädettyyn suunnitelmaan olisi sisällytettävä ylimääräisiä teknisiä säilyttämistoimenpiteitä, jotka hyväksytään delegoiduilla säädöksillä. Tämä on tarpeen suunnitelman tavoitteiden saavuttamiseksi, erityisesti pohjakalakantojen säilyttämiseksi ja valikoivuuden parantamiseksi.
- (32) Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 1 kohdassa säädetyn purkamisvelvoitteen noudattamiseksi tässä asetuksessa säädetyssä suunnitelmassa olisi määrättävä ylimääräisistä hoitotoimenpiteistä asetuksen (EU) N:o 1380/2013 18 artiklan mukaisesti.
- (33) Jotta tässä asetuksessa säädettyä suunnitelmaa voidaan mukauttaa ajoissa tekniikan ja tieteen kehitykseen, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti tämän asetuksen täydentämiseksi korjaavilla toimenpiteillä ja teknisillä säilyttämistoimenpiteillä, purkamisvelvoitteen panemiseksi täytäntöön ja suunnitelman tiettyjen osien muuttamiseksi. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdystä toimielinten välisessä sopimuksessa³¹ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin varmistaa tasavertainen osallistuminen delegeoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle on toimitettava kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oltava oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegeoituja säädöksiä.

³¹ Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan komission välillä tehty toimielinten sopimus paremmasta lainsäädännöstä ([EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1](#)).

- (34) Olisi vahvistettava määräaika jäsenvaltioiden, joilla on välitön kalastuksenhoitoetu, yhteisten suositusten toimittamiselle, kuten asetuksessa (EU) N:o 1380/2013 edellytetään.
- (35) Jotta voidaan arvioida edistymistä kohti kestävää enimmäistuottoa, tässä asetuksessa säädettyssä suunnitelmassa olisi sallittava asianomaisten kantojen ja mahdollisuuksien mukaan sivusaaliskantojen säännöllinen tieteellinen seuranta.
- (36) Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 10 artiklan 3 kohdan mukaisesti komission olisi säännöllisesti arvioitava tämän asetuksen asianmukaisuutta ja tehokkuutta. Tällaisen arvioinnin olisi noudatettava tässä asetuksessa säädetylle suunnitelmalle määräajoin tehtyä tieteellisiin lausuntoihin perustuvaa arviointia, jonka tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea (STECF) tekee aluksi viiden vuoden kuluttua ja sen jälkeen aina viiden vuoden välein, ja pohjaututtava siihen. Tämä mahdollistaa purkamisvelvoitteen täysimääräisen täytäntöönpanon ja alueellistettujen toimenpiteiden hyväksymisen ja toteutuksen sekä vaikutusten näkymisen kannoissa ja kalastuksessa. Viisi vuotta on myös tieteellisten elinten vaatima vähimmäisaika.
- (37) Oikeusvarmuuden takaamiseksi on aiheellista selventää, että tässä asetuksessa säädetyn suunnitelman tavoitteiden saavuttamiseksi hyväksytyjä väliaikaista lopettamista koskevia toimenpiteitä voidaan pitää tukikelpoisina Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 508/2014³² nojalla.
- (38) Ennen kuin tässä asetuksessa säädetty suunnitelma laadittiin, arvioitiin sen todennäköiset taloudelliset ja yhteiskunnalliset vaikutukset asetuksen (EU) N:o 1380/2013 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti³³,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan monivuotinen suunnitelma, jäljempänä 'suunnitelma', pohjakalakantojen säilyttämistä ja kestävää hyödyntämistä varten läntisellä Välimerellä.
2. Tätä asetusta sovelletaan seuraaviin kantoihin:
 - a) *Aristeus antennatus* -katkarapu GFCM:n osa-alueella 1;
 - b) *Aristeus antennatus* -katkarapu GFCM:n osa-alueella 5;
 - c) *Aristeus antennatus* -katkarapu GFCM:n osa-alueella 6;

³² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 508/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta ja neuvoston asetusten (EY) N:o 2328/2003, (EY) N:o 861/2006, (EY) N:o 1198/2006 ja (EY) N:o 791/2007 sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1255/2011 kumoamisesta ([EUVL L 149, 20.5.2014, s. 1](#)).

³³ Vaikutustenarviointi [lisätään viite, kun julkaistu].

- d) syvänmerenkatkarapu (*Parapenaeus longirostris*) GFCM:n osa-alueella 1;
 - e) syvänmerenkatkarapu (*Parapenaeus longirostris*) GFCM:n osa-alueella 5;
 - f) syvänmerenkatkarapu (*Parapenaeus longirostris*) GFCM:n osa-alueella 6;
 - g) syvänmerenkatkarapu (*Parapenaeus longirostris*) GFCM:n osa-alueilla 9-10-11;
 - h) *Aristaeomorpha foliacea* -katkarapu GFCM:n osa-alueella 9;
 - i) *Aristaeomorpha foliacea* -katkarapu GFCM:n osa-alueella 10;
 - j) *Aristaeomorpha foliacea* -katkarapu GFCM:n osa-alueella 11;
 - k) kummeliturska (*Merluccius merluccius*) GFCM:n osa-alueilla 1-5-6-7;
 - l) kummeliturska (*Merluccius merluccius*) GFCM:n osa-alueilla 9-10-11;
 - m) keisarihummeri (*Nephrops norvegicus*) GFCM:n osa-alueella 5;
 - n) keisarihummeri (*Nephrops norvegicus*) GFCM:n osa-alueella 6;
 - o) keisarihummeri (*Nephrops norvegicus*) GFCM:n osa-alueella 9;
 - p) keisarihummeri (*Nephrops norvegicus*) GFCM:n osa-alueella 11;
 - q) rusotäplämullo (*Mullus barbatus*) GFCM:n osa-alueella 1;
 - r) rusotäplämullo (*Mullus barbatus*) GFCM:n osa-alueella 5;
 - s) rusotäplämullo (*Mullus barbatus*) GFCM:n osa-alueella 6;
 - t) rusotäplämullo (*Mullus barbatus*) GFCM:n osa-alueella 7;
 - u) rusotäplämullo (*Mullus barbatus*) GFCM:n osa-alueella 9; ja
 - v) rusotäplämullo (*Mullus barbatus*) GFCM:n osa-alueella 10.
3. Tätä asetusta sovelletaan läntisellä Välimerellä saatuihin sivusaaliskantojen saaliisiin, jotka saadaan kalastettaessa 1 kohdassa tarkoitettuja kantoja. Sitä sovelletaan myös muihin pohjakalakantoihin, jotka pyydetään läntisellä Välimerellä mutta joista ei ole tarpeeksi tietoja saatavilla.
 4. Tätä asetusta sovelletaan kaupalliseen kalastukseen ja virkistyskalastukseen, jossa saadaan saaliiksi 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja pohjakalalajeja, kun kalastetaan unionin vesillä tai kun unionin kalastusalukset kalastavat unionin vesien ulkopuolella läntisellä Välimerellä.
 5. Tässä asetuksessa täsmennetään myös yksityiskohtaiset säännöt purkamisveloitteen panemiseksi täytäntöön unionin vesillä läntisellä Välimerellä kaikkien niiden lajien kantojen osalta, joihin sovelletaan purkamisveloitetta asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2 artikla Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1380/2013 4 artiklassa, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009³⁴ 4 artiklassa ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1967/2006 2 artiklassa vahvistettujen määritelmien lisäksi seuraavia määritelmiä:

- 1) 'asianomaisilla kannoilla' tarkoitetaan 1 artiklan 2 kohdassa vahvistettuja kantoja;
- 2) 'F_{MSY}-arvon vaihteluvälillä' tarkoitetaan parhaissa käytettävissä olevissa tieteellisissä lausunnoissa ja erityisesti tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean (STECF), tieteellisessä lausunnossa esitettyä arvojen vaihteluväliä, jonka sisällä kaikki kalastuskuolevuustasot johtavat kestäväan enimmäistuottoon (MSY) pitkällä aikavälillä kalastuskäytäntö huomioon ottaen ja vallitsevissa keskimääräisissä ympäristöolosuhteissa vaikuttamatta merkittävästi asianomaisten kantojen lisääntymisprosessiin. Vaihteluväli on johdettu niin, että siitä aiheutuu pitkän aikavälin tuottoon enintään viiden prosentin vähennys kestäväan enimmäistuottoon verrattuna. Sen yläraja on asetettu niin, että todennäköisyys kannan alenemisesta rajaviitearvoa (B_{LIM}) pienemmäksi on enintään viisi prosenttia;
- 3) 'F_{MSY}-pistearvolla' tarkoitetaan sitä kalastuskuolevuusarvoa, jonka kalastuskäytäntö huomioon ottaen ja nykyisissä ympäristöolosuhteissa arvioidaan tuottavan pitkän aikavälin enimmäistuoton;
- 4) 'MSY_{FLOWER} -arvolla' tarkoitetaan F_{MSY}-arvon vaihteluvälin alinta arvoa;
- 5) 'MSY_{FUPPER} -arvolla' tarkoitetaan F_{MSY}-arvon vaihteluvälin ylintä arvoa;
- 6) 'F_{MSY}-arvon ala-arvoilla' tarkoitetaan vaihteluväliä, joka sisältää arvot alkaen MSY_{FLOWER} -arvosta aina F_{MSY} -pistearvoon saakka;
- 7) 'F_{MSY}-arvon ylä-arvoilla' tarkoitetaan vaihteluväliä, joka sisältää arvot alkaen F_{MSY}-pistearvosta aina MSY_{FUPPER} -arvoon saakka;
- 8) 'B_{LIM}-arvolla' tarkoitetaan parhaissa käytettävissä olevissa tieteellisissä lausunnoissa ja erityisesti tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean (STECF) tieteellisessä lausunnossa esitettyä, kutukannan biomassana ilmaistua rajaviitearvoa, jonka alittuessa lisääntymiskyky saattaa alentua;
- 9) 'B_{PA}-arvolla' tarkoitetaan parhaissa käytettävissä olevissa tieteellisissä lausunnoissa ja erityisesti tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean (STECF) tieteellisessä lausunnossa esitettyä, kutukannan biomassana ilmaistua varovertailupistettä, jolla varmistetaan, että kutukannan biomassalla on alle viiden prosentin todennäköisyys olla alle B_{LIM}-arvon;
- 10) 'pyyntiponnistusryhmällä' tarkoitetaan jäsenvaltion laivaston hallinnollista yksikköä, jolle asetetaan suurin sallittu pyyntiponnistus;

³⁴ Neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009 annettu 20 päivänä marraskuuta 2009, unionin valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (EY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta ([EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1](#)).

- 11) 'kalastuspäivällä' tarkoitetaan klo 0:00 alkavaa ja klo 24:00 päättyvää kalenteripäivää, jonka aikana harjoitetaan kalastustoimintaa;
- 12) 'läntisellä Välimerellä' tarkoitetaan GFCM:n maantieteellisiä osa-alueita 1 (pohjoinen Alboráninmeri), 2 (Isla de Alborán), 5 (Baleaarit), 6 (Pohjois-Espanja), 7 (Lioninlahti), 8 (Korsika), 9 (Ligurianmeri ja pohjoinen Tyrrhenanmeri), 10 (eteläinen Tyrrhenanmeri) ja 11 (Sardinia), sellaisena kuin ne määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1343/2011³⁵ liitteessä I.

3 artikla **Tavoitteet**

1. Suunnitelmalla edistetään asetuksen (EU) N:o 1380/2013 2 artiklassa lueteltujen yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden saavuttamista, erityisesti soveltamalla ennalta varautuvaa lähestymistapaa kalastuksenhoitoon, ja sillä pyritään varmistamaan, että meren elollisia luonnonvaroja hyödynnetään siten, että pyydettyjen lajien kannat palautetaan sellaisia tasoja suuremmiksi, joilla voidaan saavuttaa kestävä enimmäistuotto, ja pidetään tällaisilla tasoilla.
2. Suunnitelmalla edistetään saaliiden poisheittämisen lopettamista välttämällä ja vähentämällä mahdollisimman pitkälti tahattomia saaliita sekä edistetään asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklassa säädetyn purkamisvelvoitteen täytäntöönpanoa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien, säilyttämisen vähimmäisviitekokojen alaisten lajien osalta.
3. Suunnitelmassa otetaan käyttöön ekosysteemilähtöinen toimintatapa kalastuksenhoitoon sen varmistamiseksi, että kalastustoiminnan kielteiset vaikutukset meriekosysteemiin minimoidaan. Sen on oltava linjassa unionin ympäristölainsäädännön ja erityisesti ympäristön hyvän tilan saavuttamista vuoteen 2020 mennessä koskevan, direktiivin 2008/56/EY 1 artiklan 1 kohdassa säädetyn tavoitteen sekä direktiivin 2009/147/EY 4 ja 5 artiklassa sekä neuvoston direktiivin 92/43/EY 6 ja 12 artiklassa säädettyjen tavoitteiden kanssa.
4. Suunnitelmalla pyritään erityisesti
 - a) varmistamaan, että direktiivin 2008/56/EY liitteessä I olevassa kuvaajassa 3 kuvatut olosuhteet toteutuvat; ja
 - b) edistämään muiden kyseisen direktiivin 2008/56/EY liitteessä I esitettyjen asiaankuuluvien kuvaajien toteutumista suhteessa siihen, missä määrin kalastus vaikuttaa kuvaajien toteutumiseen.
5. Suunnitelman mukaiset toimenpiteet on toteutettava parhaiden käytettävissä olevien tieteellisten lausuntojen perusteella. Jos tiedot ovat riittämättömät, kyseisten kantojen säilyttämisessä olisi noudatettava vastaavaa tasoa.

³⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1343/2011, annettu 13 päivänä joulukuuta 2011, eräistä kalastusta koskevista säännöksistä GFCM:n (Välimeren yleisen kalastuskomission) sopimusalueella ja kalavarojen kestävää hyödyntämistä koskevista hoitotoimenpiteistä Välimerellä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1967/2006 muuttamisesta ([EUVL L 347, 30.12.2011, s. 44](#)).

II LUKU

TAVOITTEET, SÄILYTTÄMISEN VIITEARVOT JA SUOJATOIMENPITEET

4 artikla **Tavoitteet**

1. Edellä 2 artiklassa esitetyn määritelmän mukaisia F_{MSY}-arvon vaihteluvälejä noudattava kalastuskuolevuustavoite on saavutettava asianomaisten kantojen osalta mahdollisimman pian ja asteittain vuoteen 2020 mennessä, ja sen jälkeen kalastuskuolevuustavoite on säilytettävä F_{MSY}-arvon vaihteluvälien sisällä.
2. F_{MSY}-arvon vaihteluvälit on tämän suunnitelman perusteella pyydettävä erityisesti tieteellis-teknis-taloudelliselta kalastuskomitealta (STECF).
3. Kun neuvosto vahvistaa kalastusmahdollisuudet, se vahvistaa ne asetuksen (EU) N:o 1380/2013 16 artiklan 4 kohdan mukaisesti asianomaisten kantojen ryhmälle haavoittuvimman kannan osalta sillä hetkellä käytettävissä olevan F_{MSY}-arvon vaihteluvälin sisällä.
4. Poiketen siitä, mitä 1 ja 3 kohdassa säädetään, kalastusmahdollisuudet voidaan vahvistaa tasolle, joka on alhaisempi kuin F_{MSY}-arvon vaihteluvälit.
5. Poiketen siitä, mitä 3 ja 4 kohdassa säädetään, kalastusmahdollisuudet voidaan vahvistaa haavoittuvimman kannan osalta sillä hetkellä käytettävissä olevan F_{MSY}-arvon vaihteluvälin yläpuolelle edellyttäen, että kaikki asianomaiset kannat ovat B_{PA}-arvon yläpuolella,
 - a) jos se on tieteellisten lausuntojen tai tieteellisen näytön perusteella tarpeen 3 artiklassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi sekakalastuksessa;
 - b) jos se on tieteellisten lausuntojen tai tieteellisen näytön perusteella tarpeen lajien sisäisen tai niiden välisen vuorovaikutuksen kannalle aiheuttaman vakavan haitan välttämiseksi; tai
 - c) jotta kalastusmahdollisuuksissa peräkkäisinä vuosina esiintyvät vaihtelut saadaan rajoitettua enintään 20 prosenttiin.

5 artikla **Säilyttämisen viitearvot**

Edellä olevan 6 artiklan soveltamiseksi seuraavat säilyttämisen viitearvot on tämän suunnitelman perusteella pyydettävä erityisesti tieteellis-teknis-taloudelliselta kalastuskomitealta (STECF):

- a) kutukannan biomassana ilmaistut varovertailupisteet (B_{PA}); ja
- b) kutukannan biomassana ilmaistut rajaviitearvot (B_{LIM}).

6 artikla
Suojatoimenpiteet

1. Jos tieteellisen lausunnon mukaan jossakin asianomaisessa kannassa kutukannan biomassassa on varovertailupistettä (B_{PA}) pienempi, on toteutettava korjaavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että asianomaiset kannat palautetaan nopeasti kestävän enimmäistuoton mahdollistavaa tasoa suuremmaksi. Poiketen siitä, mitä 4 artiklan 3 ja 5 kohdassa säädetään, kalastusmahdollisuudet on erityisesti vahvistettava tasoille, jotka vastaavat haavoittuvimman kannan F_{MSY} -arvon vaihteluvälien mukaiselle tasolle alennettua kalastuskuolevuutta, ottaen huomioon biomassan vähentyminen.
2. Jos tieteellisen lausunnon mukaan jossakin asianomaisessa kannassa kutukannan biomassassa on rajaviitearvoa (B_{LIM}) pienempi, on toteutettava korjaavia lisätoimenpiteitä sen varmistamiseksi, että kanta palautetaan nopeasti kestävän enimmäistuoton mahdollistavaa tasoa suuremmaksi. Näihin toimenpiteisiin kuuluvat erityisesti 4 artiklan 3 ja 5 kohdasta poiketen kohdennetun kalastuksen keskeyttäminen asianomaisen kannan osalta sekä kalastusmahdollisuuksien asianmukainen vähentäminen.
3. Tässä artiklassa tarkoitettuihin korjaaviin toimenpiteisiin voivat kuulua
 - a) tämän asetuksen 7, 8, 11, 12, 13 ja 14 artiklan mukaiset toimenpiteet; ja
 - b) asetuksen (EU) N:o 1380/2013 12 ja 13 artiklan mukaiset kiireelliset toimenpiteet.
4. Tässä artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä valittaessa on otettava huomioon sen tilanteen luonne, vakavuus, kesto ja toistuvuus, jossa kutukannan biomassassa on 5 artiklassa tarkoitettuja tasoa pienempi.

III LUKU
KALASTUSMAHDOLLISUUDET

7 artikla
Pyyntiponnistusjärjestelmä

1. Pyyntiponnistusjärjestelmää sovelletaan kaikkiin trooleilla pyytäviin aluksiin liitteessä I määritellyillä alueilla ja määritellyissä pituusluokissa.
2. Neuvosto vahvistaa vuosittain tieteellisten lausuntojen mukaisesti kullekin pyyntiponnistusryhmälle suurimman sallitun pyyntiponnistuksen jäsenvaltioittain.
3. Suunnitelman ensimmäisenä täytäntöönpanovuonna suurinta sallittua pyyntiponnistusta on vähennettävä merkittävästi 4 kohdassa säädetystä perustasosta tieteellisen lausunnon mukaisesti.
4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettu perustaso määritellään seuraavasti:
 - a) tämän asetuksen ensimmäisenä soveltamisvuonna perustaso määritellään kunkin pyyntiponnistusryhmän osalta keskimääräisenä pyyntiponnistuksena, joka ilmaistaan kalastuspäivien lukumääränä, 1 päivän tammikuuta 2015 ja

31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana ja ottaen huomioon ainoastaan ne alukset, jotka kalastivat kyseisellä kaudella aktiivisesti;

- b) tämän asetuksen seuraavina soveltamisvuosina perustasona on kunakin vuonna edellisvuoden suurin sallittu pyyntiponnistus.
5. Jos tieteellinen lausunto osoittaa, että tietyistä kannasta saadaan tuntuvia saaliita muilla pyydyksillä kuin trooleilla, kyseiselle pyydykselle tai kyseisille pyydyksille on vahvistettava pyyntiponnistustasot asianomaisten tieteellisten lausuntojen perusteella.
6. Jos tieteellinen lausunto osoittaa, että virkistyskalastuksella on merkittävä vaikutus tietyn kannan kalastuskuolevuuteen, kalastusmahdollisuuksia vahvistaessaan neuvosto voi rajoittaa virkistyskalastusta, jotta pysytään kalastuskuolevuuden kokonaistavoitteessa.

8 artikla

Suurimmat sallitut saaliit

Jos parhaan käytettävissä olevan tieteellisen lausunnon mukaan pyyntiponnistusjärjestelmä ei riitä täyttämään 3 ja 4 artiklassa asetettuja tavoitteita, neuvosto vahvistaa suurimpiin sallittuihin saaliisiin perustuvia täydentäviä kalastushoitotoimenpiteitä.

9 artikla

Jäsenvaltioiden velvoitteet

1. Jäsenvaltioiden on hallinnoitava suurinta sallittua pyyntiponnistusta asetuksen (EY) N:o 1224/2009 26–34 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.
2. Kunkin jäsenvaltion on päätettävä menetelmästä, jolla suurin sallittu pyyntiponnistus jaetaan sen lipun alla purjehtiville yksittäisille aluksille tai alusten ryhmille asetuksen (EU) N:o 1380/2013 17 artiklassa säädettyjen perusteiden mukaisesti. Jäsenvaltioiden on etenkin
- a) käytettävä läpinäkyviä ja objektiivisia perusteita, myös luonteeltaan ympäristöllisiä, yhteiskunnallisia ja taloudellisia perusteita;
- b) jaettava kansalliset kiintiöt oikeudenmukaisesti eri laivastonosien kesken ja otettava huomioon perinteinen ja pienimuotoinen kalastus; ja
- c) tarjottava unionin aluksille kannustimia käyttää valikoivia pyydyksiä tai kalastusmenetelmiä, joiden ympäristövaikutukset ovat nykyistä pienemmät.
3. Jos jäsenvaltio sallii lippunsa alla purjehtivien alusten kalastaa trooleilla, sen on varmistettava, että tällaista kalastusta harjoitetaan enintään 12 tuntia kunakin kalastuspäivänä viitenä kalastuspäivänä viikossa tai vastaavissa määrin.
4. Jäsenvaltion on myönnettävä lippunsa alla purjehtiville kalastusaluksille kalastusluvut liitteessä I tarkoitetuille alueille asetuksen (EY) N:o 1224/2009 7 artiklan mukaisesti.
5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei 4 kohdan mukaisesti myönnettyjä kalastuslupia vastaavaa, bruttona (GT) ja kilowatteina (kW) ilmaistua kokonaiskapasiteettia lisätä suunnitelman soveltamiskaudella.

6. Kunkin jäsenvaltion on laadittava luettelo aluksista, joilla on 4 kohdan mukaisesti myönnetty kalastuslupa, pidettävä luettelo ajan tasalla ja saatettava se komission ja muiden jäsenvaltioiden käyttöön. Jäsenvaltioiden on toimitettava luettelo ensimmäisen kerran kolmen kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta ja sen jälkeen viimeistään kunkin vuoden 30 päivänä marraskuuta.
7. Jäsenvaltioiden on seurattava pyyntiponnistusjärjestelmäänsä ja varmistettava, ettei 7 artiklassa tarkoitettu suurin sallittu pyyntiponnistus ylitä asetettuja rajoja.

10 artikla

Tietojen toimittaminen

1. Jäsenvaltioiden on kerättävä ja toimitettava pyyntiponnistustiedot komissiolle neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 33 artiklan ja komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 404/2011³⁶ 146 c–146 e artiklan mukaisesti.
2. Pyyntiponnistustiedot on koottava yhteen kuukausikohtaisesti, ja niiden on sisällettävä liitteessä II vahvistetut tiedot. Yhdistettyjen tietojen on noudatettava XML-skeemamäärittelyä, joka perustuu standardiin UN/CEFACT P1000-12.
3. Jäsenvaltioiden on toimitettava 1 kohdassa tarkoitettut pyyntiponnistustiedot komissiolle ennen kunkin kuukauden 15. päivää.

IV LUKU

TEKNISET SÄILYTTÄMISTOIMENPITEET

11 artikla

Kalastuskieltoalueet

1. Sen lisäksi, mitä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1967/2006 13 artiklassa säädetään, troolien käyttö läntisellä Välimerellä kielletään 100 metrin syvyyskäyrän alueella kunkin vuoden 1 päivän toukokuuta ja 31 päivän heinäkuuta välisenä aikana.
2. Kahden vuoden kuluessa tämän asetuksen antamisesta ja tieteellisten lausuntojen perusteella asianomaisten jäsenvaltioiden on perustettava muita kalastuskieltoalueita, jos on näyttöä nuorten kalojen suuresta määrästä tai pohjakalakantojen, erityisesti asianomaisten kantojen, kutualueista.
3. Jos 2 kohdassa tarkoitettut kalastuskieltoalueet vaikuttavat useiden jäsenvaltioiden kalastusaluksiin, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä asetuksen (EU) N:o 1380/2013 8 artiklan ja tämän asetuksen 18 artiklan mukaisesti ja tieteellisten lausuntojen perusteella kyseisten kalastuskieltoalueiden perustamiseksi.

12 artikla

Sivusaaliskantojen ja sellaisten pohjakalakantojen kalastuksenhoito, joista ei ole saatavilla

³⁶ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 404/2011, annettu 8 päivänä huhtikuuta 2011, yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ([EUVL L 112, 30.4.2011, s. 1](#)).

riittävästi tietoja

1. Tämän asetuksen 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen kantojen hoidossa on noudatettava asetuksen (EU) N:o 1380/2013 4 artiklan 1 kohdan 8 alakohdassa määriteltyä kalastuksenhoidon ennalta varautuvaa lähestymistapaa.
2. Tämän asetuksen 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen kantojen hoitotoimenpiteet, erityisesti tekniset säilyttämistoimenpiteet, esimerkiksi ne, jotka luetellaan tämän asetuksen 13 artiklassa, on vahvistettava ottaen huomioon parhaat saatavilla olevat tieteelliset lausunnot.

13 artikla

Muut tekniset säilyttämistoimenpiteet

1. Siirretään komissiolle valta antaa 18 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla seuraavat tekniset säilyttämistoimenpiteet:
 - a) pyydysten ominaisuuksien, erityisesti silmäkoon, koukkukoon, koukkujen lukumäärän, pyydysten rakenteen, langan paksuuden, pyydyksen koon tai lisälaitteiden käytön täsmentäminen valikoivuuden parantamiseksi;
 - b) pyydysten käytön, erityisesti vedessäoloajan ja käyttösyvyyden rajoittaminen valikoivuuden parantamiseksi;
 - c) kalastuksen kieltäminen tai rajoittaminen tietyillä alueilla tai tiettyinä ajanjaksoina kutevien kalojen ja nuorten kalojen, säilyttämisen vähimmäisviitekokoja pienempien kalojen tai muiden kuin kohdekalalajien suojelemiseksi;
 - d) kalastuksen kieltäminen tai rajoittaminen tietyillä alueilla tai tiettyinä ajanjaksoina haavoittuvien ekosysteemien ja lajien suojelemiseksi;
 - e) säilyttämisen vähimmäisviitekokojen vahvistaminen kaikkien tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien kantojen osalta nuorten meren eliöiden suojelun varmistamiseksi;
 - f) virkistyskalastuksen osalta; ja
 - g) muiden valikoivuuteen liittyvien ominaisuuksien osalta.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla toimenpiteillä edistetään 3 artiklassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamista.
3. Jos 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua yhteistä suositusta ei ole esitetty ja kyseisessä artiklassa vahvistetut määräajat ovat päättyneet, siirretään komissiolle valta antaa 18 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta hyväksymällä 1 kohdassa lueteltuja toimenpiteitä, jos tieteellinen lausunto osoittaa, että tarvitaan erityisiä toimia sen varmistamiseksi, että tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia kantoja hoidetaan 3 artiklan mukaisesti.

V LUKU PURKAMISVELVOITE

14 artikla

Purkamisvelvoitteeseen liittyvät säännökset

Kaikkien läntisen Välimeren niiden lajien kantojen osalta, joihin sovelletaan purkamisvelvoitetta asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 mukaisesti, siirretään komissiolle valta antaa 15 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta hyväksymällä kyseistä velvoitetta koskevia yksityiskohtaisia toimenpiteitä asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 5 kohdan a–e alakohdassa tarkoitettulla tavalla.

VI LUKU ALUEELLISTAMINEN

15 artikla

Alueellinen yhteistyö

1. Tämän asetuksen 11, 12, 13 ja 14 artiklassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1380/2013 18 artiklan 1–6 kohtaa.
2. Tämän artiklan 1 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltiot, joilla on välitön kalastuksenhoitoetu, voivat toimittaa yhteisiä suosituksia asetuksen (EU) N:o 1380/2013 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti:
 - a) ensimmäisen kerran viimeistään kahdentoista kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta ja sen jälkeen kahdentoista kuukauden kuluttua suunnitelman kunkin arvioinnin esittämisestä 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 - b) viimeistään 31 päivänä toukokuuta toimenpiteiden soveltamisvuotta edeltävänä vuonna; ja/tai
 - c) milloin tahansa ne katsovat sen tarpeelliseksi, erityisesti tapauksissa, joissa minkä tahansa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan kannan tilanteessa tapahtuu äkillinen muutos.
3. Tämän asetuksen 11, 12, 13 ja 14 artiklan nojalla annetut valtuudet eivät rajoita komissiolle muiden unionin oikeuden määräysten ja säännösten, asetus (EU) N:o 1380/2013 mukaan lukien, nojalla annettujen valtuuksien soveltamista.

VII LUKU MUUTOKSET JA SEURANTA

16 artikla

Suunnitelman muutokset

1. Jos tieteellinen lausunto osoittaa, että 1 artiklan 2 kohdassa lueteltujen kantojen maantieteellisessä jakautumisessa on tapahtunut muutos, siirretään komissiolle valta antaa 18 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tätä asetusta mukauttamalla 1 artiklan 2 kohdassa ja liitteessä I täsmennettyjä alueita todetun muutoksen huomioon ottamiseksi.
2. Jos tieteellinen lausunto osoittaa, että 1 artiklan 2 kohdassa säädettyä, kannoista laadittua luetteloa olisi muutettava, komissio voi tehdä ehdotuksen kyseisen luettelon tarkistamiseksi.

17 artikla

Suunnitelman seuranta ja arviointi

1. Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 50 artiklassa säädettyä vuosikertomusta varten määrällisiin indikaattoreihin on sisällytettävä vuotuiset arviot F/FMSY-arvosta ja kutukannan biomassasta asianomaisten kantojen osalta ja, jos mahdollista, sivusaaliskantojen osalta. Niitä voidaan täydentää muilla indikaattoreilla tieteellisten lausuntojen perusteella.
2. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viiden vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta ja sen jälkeen joka viides vuosi kertomuksen suunnitelman tuloksista ja vaikutuksista tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin kantoihin ja näitä kantoja hyödyntäviin kalastuksiin, erityisesti 3 artiklassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamisen osalta.

VIII LUKU MENETTELYSÄÄNNÖKSET

18 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle tämän asetuksen voimaantulopäivästä viiden vuoden ajaksi 11, 12, 13, 14 ja 16 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä viiden vuoden kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta tätä ennen.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 11, 12, 13, 14 ja 16 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä olevan 11, 12, 13, 14 ja 16 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.

IX LUKU EUROOPAN MERI- JA KALATALOUSRAHASTO

19 artikla ***Euroopan meri- ja kalatalousrahaston tuki***

Suunnitelman tavoitteiden saavuttamiseksi hyväksytyt väliaikaista lopettamista koskevat toimenpiteet katsotaan kalastustoiminnan väliaikaiseksi lopettamiseksi asetuksen (EU) N:o 508/2014 33 artiklan 1 kohdan a ja c alakohtaa sovellettaessa.

X LUKU LOPPUSÄÄNNÖKSET

20 artikla ***Voimaantulo***

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenkymmentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja